

Pan Vasil Metenko se narodil 19. března 1918 v Kušnici v okrese Iršava na Podkarpatské Rusi. Jeho otec se jmenoval Jura Metenko a matka Marie, roz. Prodanová. Měl dva starší sourozence, Jiřího a Michala, a mladší sestru Marii.

Po základní škole studoval čtyři roky na technickém lyceu a následně pracoval jako strojník. Po záboru Podkarpatské Rusi Maďarskem a vypuknutí druhé světové války chtěl jít na pomoc napadenému Polsku, ale byl zajat sovětskými orgány, odsouzen na tři roky nucených prací a poslán do gulagu. V něm setrval v tvrdých podmínkách až do dubna 1943, kdy byl propuštěn a stal se příslušníkem československé vojenské jednotky pod vedením Ludvíka Svobody. Zde působil jako ženista, samopalník a průzkumník. Postupně byl povýšen do hodnosti četaře.

Účastnil se mnoha vojenských operací na východní frontě. Bojoval u Sokolova, pomohl osvobodit Kyjev, Bílou Cerekev a Rovno a prošel těžkými boji na Dukle. Stal se nositelem několika vyznamenání (Československého válečného kříže 1939, Československé vojenské medaile za zásluhy II. stupně, Československé medaile Za chrabrost před nepřitelem, medaile Za osvobození Prahy, medaile Za zásluhy a medaile Zasloužilý bojovník proti fašismu).

Během bojů utrpěl četná zranění. V dubnu 1946 byl poslán jako voják na trvalou dovolenou a po dvou měsících byl kvůli nedobrému zdravotnímu stavu vyřazen z armády. V roce 1947 obdržel invalidní odznak.

Jako válečnému invalidovi mu přidělena pro obživu trafika, která mu však byla v padesátých letech komunistickým režimem odebrána. Potom pracoval na Rakovnicku jako horník a od roku 1960 mu byl uznán plný invalidní důchod, během něhož pracoval jen příležitostně.

V roce 1947 se oženil a s manželkou Ludmilou vychoval syna a dceru. Po skončení války vystřídal v Čechách různá bydliště a nakonec v roce 1964 s rodinou zakotvil v Odoleně Vodě.

V roce 1968 byl nadšený ze společenských změn v době tzv. pražského jara a aktivně protestoval proti vpádu vojsk Varšavské smlouvy na území tehdejšího Československa. Uvítal politické a společenské změny, které přinesla sametová revoluce. Dočkal se dalšího uznání za svou válečnou činnost včetně peněžního

ocenění. Byl členem Českého svazu bojovníků za svobodu a nikdy nebyl členem žádné politické strany.

Pan Vasil Metenko zemřel v roce 2000 ve věku 82 let.

Paní Jaroslava Hořová, rozená Metenková, se narodila 11.8. 1951 v Postoloprtech. Její otec se jmenoval Vasil Metenko a byl ukrajinské národnosti. Matka Ludmila Metenková, roz. Šmídková, byla české národnosti. Má jednoho bratra.

Vystudovala střední odborné učiliště s elektrotechnickým zaměřením a při zaměstnání ještě absolvovala střední ekonomickou školu v Praze a dále také Právnickou fakultu Univerzity Karlovy, kde studium završila získáním titulu doktora práv.

Nejdříve pracovala jako elektromechanička a potom jako úřednice místního hospodářství v Odoleně Vodě. Po dokončení vysokoškolských studií působila do roku 2009 jako podniková právnička a posléze do roku 2017 jako odborný rada-právník EU. Je vdaná a s manželem Miroslavem Hořem vychovala dceru a syna.

V roce 1968 přivítala uvolnění politických poměrů za tzv. pražského jara, avšak k dalšímu vývoji našeho státu po okupaci vojsky Varšavské smlouvy a následné normalizaci se stavěla kriticky. S velkým očekáváním přijala pád komunistického režimu v roce 1989, následující společenské změny a návrat demokratických poměrů.

V různých letech pracovala v zastupitelstvu města Odolena Voda jako zastupitel nebo jako členka finančního výboru či předsedkyně škodní komise a rovněž v radě Unie podnikových právníků. Je bez politické příslušnosti.